เมื่อสภาพธรรมปรากฏที่
ญาจาง เวียดนาม
1 – 11 เม.ย. 59

โดย

พล.อ.ต.หญิง กาญจนา เชื้อทอง

วันที่ยาวนาน

วันที่ 1 - 11 เมษายน 2559 ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ได้รับเชิญจากชมรมบ้านธัมมะ เวียดนาม ให้ไปสนทนาธรรมที่ญาจางเป็นเวลา 10 วัน มีสมาชิกชมรมบ้านธัมมะร่วมเดินทางทั้งชาวไทยและต่างประเทศ 15 ท่าน

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

ออกเดินทางวันที่ 1 เม.ย 59 ก่อนหน้านั้น 1 วัน บางแห่งของกรุงเทพฝนตกหนัก ทำให้รถติดมหาศาล และเรด้าของสนามบินสุวรรณภูมิยังขัดข้องทำให้เครื่องดีเลย์นับร้อย วันนี้จึงตัดสินใจตื่นตั้งแต่ตี 4 เพื่อออกจากบ้านตี 5 ถึงสนามบิน 6โมงเช้า เดินสำรวจสนามบินคอยเวลานัดหมาย 9 โมง แล้วต้องเดินไกลถึง 1.5 กม. ไปประตูขึ้นเครื่อง โชคดีที่ขอรถเข็นสำหรับท่านอาจารย์และผู้อาวุโสอายุเกือบ 90 ปีอีก 2 ท่านด้วย ถึงเวลาเครื่องออกก็ดีเลย์ไปเกือบชั่วโมง ได้รับประทานอาหารว่างเล็กน้อย ใช้เวลาบิน 1.30 ชม. ถึงไซ่ง่อนบ่ายโมงกว่า ต้องรีบไปเช็คอินที่สนามบินภายในประเทศที่อยู่ติดกันไปญาจาง เดิน เดิน แล้วก็เดิน ได้นั่งพักเล็กน้อย อาหารที่เตรียมมาทานระหว่างเดินทางก็เช็คอินขึ้นเครื่องไปแล้ว คิดว่าเขาจะเสริฟบนเครื่องอีก แต่บินแค่ครึ่งชั่วโมงก็ถึง ไม่ทันได้เสริฟอะไรนอกจากน้ำเปล่า แต่ไม่ต้องห่วงท่านอาจารย์ค่ะ เพราะทางเวียดนามจองตั๋วบิสสิเนสให้ท่านและพี่จี๊ด จึงได้รับประทานอาหารว่างที่วีไอพีเล้าจน์ระหว่างรอขึ้นเครื่อง

ถึงญาจางห้าโมงกว่า ผ่านขั้นตรวจแท๊กกระเป๋ายุ่งยากกว่าตรวจคนเข้าเมืองเสียอีก ออกมาพบลูกหลานเวียดนามมอบดอกไม้ต้อนรับท่านอาจารย์อยู่ด้านนอก แล้วพากันนั่งรถบัสเข้าเมืองญาจาง ระยะทางประมาณ 30 กม. รถแล่นบนถนนลงเขาเลียบทะเล ทางซ้ายมือมองเห็นเทือกเขาสลับซับซ้อน เขียวชะอุ่มด้วยป่าไม้ ทางขวามือมองเห็นอ่าวน้อยใหญ่มีหาดทรายยาวเหยียดเว้าแหว่งเป็นรูปร่างต่าง ๆ เห็นเรือประมงหาปลามากมาย

(ภาพจากแฟ้มภาพเมื่อครั้งท่านอาจารย์เดินทางมาสนทนาธรรมที่ญาจาง เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘)

ขณะนั้นพระอาทิตย์กำลังตกดินพอดีทำให้เห็นท้องฟ้าเป็นสีต่าง ๆ ตัดกับน้ำทะเลสีครามสวย ที่จริงแล้วมีแต่สี สี สี คือ สิ่งที่สามารถปรากฏให้เห็นได้ กับสภาพรู้ทางตาเท่านั้น แต่ด้วยความไม่รู้ทำให้คิดว่าเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นวิวทิวทัศน์สวยงามน่าติดข้อง น่าหลงไหล น่าเพลิดเพลิน อยากเห็นอย่างนั้นอีก ทั้งๆสิ่งเหล่านั้นดับไปนานแล้ว แล้วก็ไม่กลับมาอีกเลยในสังสารวัฏ มีแต่ความไม่รู้และติดข้องในสิ่งที่ปรากฏแล้วดับไปหมดแล้ว สะสมในจิตทำให้ต้องเกิดมาเห็น ได้ยิน คิดนึกเป็นเรื่องราวให้ติดข้องต้องการอย่างนี้อีก เมื่อได้ตามต้องการก็ยิ่งติดข้องมากขึ้น เมื่อไม่ได้ก็ขุ่นข้องขัดเคือง เป็นสุขเป็นทุกข์ไปอย่างนี้ไม่สิ้นสุด แต่ก็ยังโชคดีที่ทำบุญไว้แต่ปางก่อน จึงได้ยินได้ฟังความจริงที่พระผู้มีพระภาคตรัสรู้และทรงแสดงไว้ดีแล้ว ทำให้เห็นแสงรำไรของพระธรรมทำ

ให้รู้ว่า ที่เป็นสุขเป็นทุกข์อยู่ทุกขณะ เพราะความไม่รู้เป็นเหตุ จะหมดสุขหมดทุกข์เพราะรู้ความจริงของสิ่งที่กำลังปรากฏในขณะนี้ เพิ่มขึ้น ๆ จนรู้ทั่ว ประจักษ์การเกิดขึ้นและดับไปของนามและรูปตามความเป็นจริง

ถึงโรงแรมที่เคยพักคราวก่อน The Light ที่มีรูปร่างเหมือนประภาคารริมทะเลก็มืดแล้ว ทั้งง่วงและหิว รู้สึกว่าวันนี้ยาวนานเหลือเกิน เป็น The longest day วันหนึ่งในชีวิต คิดด้วยความไม่รู้อีกเช่นเคย ความจริงทรงแสดงไว้ว่า ชีวิตก็คือแต่ละขณะที่เกิดปรากฏ และแต่ละขณะก็มีอายุเท่ากัน คือขณะที่เกิดขึ้น ขณะที่ตั้งอยู่ และขณะที่ดับไปเท่านั้น แต่ละวันก็สมมติตามพระอาทิตย์ขึ้นและตก แต่ด้วยความอ่อนล้าอยากจะนอนจึงคิดว่าวันนี้ยาวนานเหลือเกินที่ร่างกายห่างจากที่นอน

เพราะรู้ตัวเองว่า มีความไม่รู้มากมายเหลือเกิน จึงติดตามท่านอาจารย์ไปทุกแห่งที่มีโอกาส เพื่อฟังความจริงที่ท่านนำมาพูดให้ฟัง จากความเข้าใจคำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าของท่านที่สะสมมากว่า 60 ปี กราบเท้าท่านอาจารย์ด้วยความเคารพ ที่ค่อยๆเปิดของที่ปิด หงายของที่คว่ำ บอกทางแก่คนหลงทาง แม้บอกแล้วจะหลงอีกกี่ครั้งก็ตาม ท่านก็ยังอดทนที่จะพร่ำสอนโดยไม่เบื่อหน่ายเลย

ขอนอบน้อมแด่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า

สภาพธรรมที่เกิดบ่อย

ในการสนทนาธรรมที่ห้องประชุมชั้น 1โรงแรม The Light ครั้งนี้ ผู้จัดได้แจ้งให้ทราบตั้งแต่นั่งรถบัสจากสนามบินว่า มีผู้ร่วมลงทะเบียนสนทนานับร้อยคน เป็นคนในพื้นที่ญาจาง 50 คน ที่เหลือมาจากจังหวัดต่าง ๆ เช่น ไซ่ง่อน (ถ้าเดินทางโดยรสบัสต้องนั่งทั้งคืน 10 ชม.) ดาลัท (นั่งรถขึ้นเขาลงเขา 4 ชม.) ฮอยอัน หวุ่งเต่า ฮานอย และอื่นๆ แต่ละคนมีศรัทธาที่จะได้ฟังความจริงที่ไม่เคยฟังมาก่อน

และเมื่อได้ฟังเข้าใจแล้ว ความเข้าใจนั้นก็ทำกิจระลึกรู้สภาพธรรมที่กำลังปรากฏตามความเป็นจริง รู้ว่าไม่ว่าสุขหรือทุกข์ต่างเสมอกัน คือต่างก็เป็นความจริงที่เกิดเพราะเหตุปัจจัย ไม่มีใครเปลี่ยนแปลงได้ เพราะเกิดแล้วจึงปรากฏให้รู้ว่าเป็นอย่างนั้น เกิดแล้วก็ดับไป ไม่กลับมาอีก เหลือไว้แต่ความติดข้องให้แสวงหาต่อไป หรือความขุ่นเคืองใจให้ผูกโกรธ จำไว้เอาคืน และที่ปรากฏบ่อย ๆ ก็คือความไม่รู้ในสภาพธรรมนั้นว่าเป็นความจริงที่เกิดแล้ว ดับแล้ว จะหาความเป็นเรา เป็นสัตว์ บุคคล จากที่ไหน? แต่เพราะไม่รู้จึงเป็นเราดีใจ เราเสียใจ จำไว้ ต้องทำอย่างนั้นเพื่อจะได้มีความสุขอย่างนั้น หรือเขาเคยทำให้เราโกรธอย่างนั้น จำไว้นะอย่าให้มีโอกาสเอาคืนก็แล้วกัน จะเจ็บหนักกว่าหลายเท่า

หลายคนกราบเรียนท่านอาจารย์ว่า เข้าใจธรรมแล้วมีความสุขมากขึ้น แม้เหตุการณ์ที่เกิดกับตนจะเหมือนเดิม แต่ก็เข้าใจว่า เป็นของจริงที่เกิดแล้วเพราะเหตุปัจจัยที่แต่ละคนสะสมมาไม่เหมือนกัน จะไปเปลี่ยนแปลงคนใกล้ตัวให้ทำอย่างที่ตนเองต้องการไม่ได้ แม้แต่การกระทำของตัวเองก็เปลี่ยนแปลงไม่ได้ เพราะเกิดแล้วและก็สะสมอุปนิสัยมายาวนานที่จะเป็นอย่างนั้น

ในการสนทนาธรรมคราวนี้จึงได้เห็นผู้ฟังคราวก่อนพาคนที่ตนรักผูกพันมาด้วย เพื่อจะได้ฟังความจริงอันประเสริฐนี้ด้วย ครอบครัวที่ลูกชายตายด้วยมะเร็งที่ดาลัท แล้วท่านอาจารย์ไปเยี่ยมก่อนสิ้นชีวิตก็พาลูกสาววัยรุ่น 2 คนมาด้วย คุณแม่ที่เข้าใจธรรมบ้างแล้วคงได้ปูพื้นให้อย่างดี เพราะลูกสาวเข้าใจและยืนขึ้นถามปัญหาหลายครั้ง บางท่านก็พาคุณแม่ พาสามีภรรยา เพื่อนฝูงมาร่วมฟังมากขึ้น รวมทั้งหมอยาลูกกลอนที่พวกเราได้รับประทานก็มาฟังด้วย ข่าววงในที่ไม่สามารถยืนยันได้เล่าว่า ตอนแรกเขาจะไปนั่งสมาธิ แต่ผู้จัดชักชวนให้มาฟังท่านอาจารย์ เพื่อลูกค้าจะได้ซักถามรายละเอียดวิธีใช้ยาด้วย

ในการสนทนาธรรมครั้งนี้ สาวมาดมั่น 2 ท่าน คือคุณยุพิน สุชลธาดาและคุณมารศรี บูรณะไทย ทำหน้าที่ควบคุมการถ่ายทอดสดทุกขั้นตอน (เรียกศัพท์เทคนิคไม่ถูก) รู้แต่ว่ามีเพียง 2 ท่าน ที่ทำทุกอย่างเพื่อถ่ายสดให้คนที่สนใจทั่วโลกได้ร่วมฟังความจริงที่หาฟังได้ยากยิ่งนี้ จะไม่ยากได้อย่างไร เมื่อเกิดขึ้นเป็นคนก็ยากอยู่แล้ว แล้วมีอายุยืนยาวจนมีโอกาสได้ฟังธรรมก็ยาก การทรงอุบัติขึ้นของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้ายิ่งยากที่สุด และการได้ฟังธรรมของพระองค์พอเข้าใจขึ้น ๆ ก็ยิ่งยาก เพราะกิเลสอกุศลที่สะสมมายาวนานจนหนาแน่น

อย่างตัวเองแม้รู้ว่าฟังธรรมแล้วเข้าใจมีประโยชน์อย่างยิ่ง แต่อย่างนั้นก็ยังติดนอน ก่อนเดินทางมาเวียดนามก็เตรียมนอนไว้ก่อน เพราะคาดว่าจะต้องเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทาง เมื่อเดินทางมาถึงแล้วก็นอนพักอีกเพราะเหน็ดเหนื่อยจริงๆ จะไปฟังธรรมแต่ละครั้ง ถ้ามีเวลาก็ของีบก่อน (งีบคือหลับเล็ก ๆไม่ทันฝัน) เพื่อจะได้สดชื่นฟังธรรมเข้าใจ สภาพธรรมที่เป็นความคิดส่วนใหญ่จะหมดไปกับเรื่องการนอน

โชคดีที่ก่อนเดินทางได้รีบแก้ไข e book แนวทางเจริญวิปัสสนาถึงเล่มที่ 36 ครั้งที่ 351 - 360 ท่านอาจารย์ยกพระสูตรนี้ขึ้นมา ขออนุญาตยกขึ้นมาทั้งหมด เพราะตนเองอ่านแล้วเชื่อเลยว่า พระพุทธองค์ทรงรู้อุปนิสัยหยาบ ปานกลาง ประณีตของสัตว์โลก และทรงทราบว่า จะแสดงธรรมอย่างไรเพื่อผู้มีอุปนิสัยต่างกันจะเข้าใจความจริงได้ สำหรับผู้ที่มีอัธยาศัยหยาบก็ทรงแสดงทุจริต 3 และผลทำให้เกิดในอบาย ผู้มีอุปนิสัยประณีตทรงแสดงสุจริต 3 และผลที่ทำให้เกิดในสุคติและบรรลุมรรคผลนิพพาน สำหรับผู้มีอุปนิสัยปานกลางก็ทรงแสดงทั้งทุจริตและสุจริตตามควรแก่เหตุ สำหรับตนเองเป็นมีอัธยาศัยหยาบ อ่านพระสูตรนี้จึงถูกกับอัธยาศัยมาก

พระสุตตันตปิฎก อังคุตรนิกาย สัตตก-อัฏฐก-นวกนิบาต เล่ม ๔ หน้า๖๖๒

๑๘. กุสีตวัตถุสูตร

[๑๘๕] ดูกร ภิกษุทั้งหลาย กุสีตวัตถุ ๘ ประการนี้ ๘ ประการเป็นไฉน

ดูกร ภิกษุทั้งหลาย ภิกษุในธรรมวินัยนี้ ต้องทำการงาน เธอมีความคิดอย่างนี้ว่า เราจักต้องทำการงาน ก็เมื่อเราทำการงานอยู่ กายจักลำบาก ผิฉะนั้น เราจะนอน เธอนอนเสีย ไม่ปรารภความเพียรเพื่อถึงธรรมที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุธรรมที่ยังไม่ บรรลุ เพื่อกระทำให้แจ้งธรรมที่ยังไม่ทำให้แจ้ง นี้เป็นกุสีตวัตถุประการที่ ๑ ฯ

อีกประการหนึ่ง ภิกษุทำการงานแล้ว เธอมีความคิดอย่างนี้ว่า เราแลทำการงานแล้ว ก็เมื่อเราทำการงานอยู่ กายลำบากแล้ว ผิฉะนั้น เราจะนอน เธอนอนเสีย ไม่ปรารภความเพียรเพื่อถึงธรรมที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุธรรมที่ยังไม่บรรลุ เพื่อกระทำให้แจ้งธรรมที่ยังไม่ทำให้แจ้ง นี้เป็นกุสีตวัตถุประการที่ ๒ ฯ

อีกประการหนึ่ง ภิกษุต้องเดินทาง เธอมีความคิดอย่างนี้ว่า เราจักต้องเดินทาง ก็เมื่อเราเดินทางอยู่ กายจักลำบาก ผิฉะนั้น เราจะนอน เธอนอนเสีย ไม่ปรารภความเพียร เพื่อถึงทางที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุทางที่ยังไม่บรรลุ เพื่อทำให้ แจ้งทางที่ยังไม่ทำให้แจ้ง นี้เป็นกุสีตวัตถุประการที่ ๓ ฯ

อีกประการหนึ่ง ภิกษุเดินทางแล้ว เธอมีความคิดอย่างนี้ว่า เราได้เดินทางแล้ว ก็เมื่อเราเดินทางอยู่ กายลำบากแล้ว ผิฉะนั้น เราจะนอน เธอนอนเสีย ไม่ปรารภความเพียรเพื่อถึงทางที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุทางที่ยังไม่บรรลุ เพื่อทำให้ แจ้งทางที่ยังไม่ทำให้แจ้ง นี้เป็นกุสีตวัตถุประการที่ ๔ ฯ

อีกประการหนึ่ง ภิกษุเที่ยวบิณฑบาตตามบ้านหรือนิคม ไม่ได้โภชนะอันเศร้าหมองหรือประณีตพอแก่ความต้องการ เธอมีความคิดอย่างนี้ว่า เราเที่ยวเดินบิณฑบาตตามบ้านหรือนิคม ไม่ได้โภชนะอันเศร้าหมองหรือประณีตพอแก่ความต้องการ กายของเรานั้นลำบากแล้ว ไม่ควรแก่การงาน ผิฉะนั้น เราจะนอน เธอนอนเสีย ไม่ปรารภความเพียร ฯลฯ นี้เป็นกุสีตวัตถุประการที่ ๕ ฯ

อีกประการหนึ่ง ภิกษุเที่ยวบิณฑบาตตามบ้านหรือนิคม ได้โภชนะเศร้าหมองหรือประณีตพอแก่ความต้องการ เธอมีความคิดอย่างนี้ว่า เราเที่ยวบิณฑบาตตามบ้านหรือนิคม ได้โภชนะเศร้าหมองหรือประณีตพอแก่ความต้องการแล้ว กายของเรานั้นหนักไม่ควรแก่การงาน เหมือนถั่วชุ่มด้วยน้ำ ผิฉะนั้นเราจะนอน เธอนอนเสีย ไม่ปรารภความเพียร ฯลฯ นี้เป็นกุสีตวัตถุ ประการที่ ๖ ฯ

อีกประการหนึ่ง อาพาธเล็กน้อยเกิดขึ้นแก่ภิกษุ เธอมีความคิดอย่างนี้ว่า อาพาธเล็กน้อยนี้เกิดแก่เราแล้ว มีข้ออ้างพื่อจะนอน ผิฉะนั้นเราจะนอน เธอนอนเสีย ไม่ปรารภความเพียร ฯลฯ นี้เป็นกุสีตวัตถุประการที่ ๗ ฯ

อีกประการหนึ่ง ภิกษุหายจากอาพาธแล้ว แต่ยังหายไม่นาน เธอมีความคิดอย่างนี้ว่า เราหายจากอาพาธแล้ว แต่ยังหายไม่นาน กายของเรายังอ่อนเพลีย ไม่ควรแก่การงาน ผิฉะนั้นเราจักนอนเสียก่อน เธอนอนเสีย ไม่ปรารภความเพียร เพื่อถึงการงานที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุการงานที่ยังไม่บรรลุ เพื่อทำให้แจ้ง การงานที่ยังไม่ได้ทำให้แจ้ง นี้เป็นกุสีตวัตถุประการที่ ๘

ดูกร ภิกษุทั้งหลาย กุสีตวัตถุ ๘ ประการนี้แล ฯ

จบสูตรที่ ๑๘

ขอนอบน้อมแด่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า

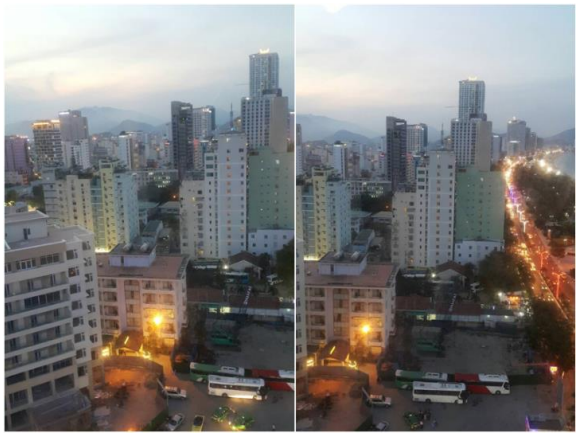

ก็คงต้องเป็นอย่างนี้ต่อไปอีกแสนนาน จนกว่าจะเข้าใจขึ้น จนสามารถประจักษ์แจ้งว่า ไม่ว่าหลับหรือตื่นก็เป็นความจริงที่เกิดขึ้นแล้วเพราะเหตุปัจจัย เปลี่ยนแปลงไม่ได้เพราะเกิดขึ้นแล้ว ดับแล้วด้วย จะหาความเป็นเราจากที่ไหน?

รำพึงถึงนางเปรต 4 ตน

อยู่ญาจางเป็นวันที่ 5 แล้ว ยังไม่ได้เหยียบหาดทรายหน้าโรงแรมเลย ได้แต่มองดูจากหน้าต่างห้องชั้น 13 เห็นแต่สิ่งที่ปรากฏให้เห็นได้ทั้งยามเช้า สาย บ่าย เย็น ดึก ยังไม่ได้สัมผัสทางทวารอื่น เช่นยังไม่ได้ยินเสียงคลื่น กายยังไม่ได้กระทบอ่อนหรือแข็ง เย็นหรือร้อนที่หาดทราย จึงเพียงแต่เห็นแล้วคิดถึงด้วยความติดข้องว่า พรุ่งนี้จะต้องไปเดินเล่นชายหาดให้ได้ แต่ก็ไม่ได้ไปจนถึงวันที่ 5 แล้ว พรุ่งนี้คงได้ไป เพราะทุกวันที่ผ่านมาตื่นแต่เช้ามืดเขียนเรื่อง

ทานข้าวเช้า 7:30 ทานเสร็จเตรียมตัวทำหน้าที่ในห้องประชุมตอน 9:00 สนทนาธรรมเสร็จ ทานข้าวกลางวัน 11:30 ตอนบ่ายจะว่างถึงบ่ายสาม แต่แดดร้อนจัดเกินกว่าจะไปเดินเล่นได้ ได้แต่มองทางหน้าต่างเห็นแต่ฝรั่งนอนอาบแดด

เมืองนี้เป็นเมืองท่องเที่ยว มีโรงแรมริมชายหาดมากมายทั้งเก่าและกำลังก่อสร้าง นักท่องเที่ยวส่วนมากเป็นฝรั่งรัสเซีย ในเครื่องบินจากไซ่ง่อนมาญาจางก็มีแต่รัสเซีย ไม่ค่อยเห็นนักท่องเที่ยวจีนเหมือนในเมืองไทย อาจจะเป็นเพราะอยู่แต่ในโรงแรมไม่ได้ออกไปไหน สัมผัสบรรยากาศเมืองญาจางแต่ทางตาจากหน้าต่างห้อง

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

ตอนบ่ายเริ่มสนทนาธรรม 15:00 ถึง 17:00 จบการสนทนาก็มีสหายธรรมห้อมล้อมขอถ่ายรูปกับท่านอาจารย์เป็นที่ระลึกจนเกือบ 17:30 จึงได้กลับห้องพัก

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

คอยเวลา 18:00 ที่นัดกับ Hang ลูกสาวเวียดนามพาไปทานข้าวเย็นข้างนอกโรงแรม วันแรกพาไปภัตตาคารอาหารพื้นเมืองที่คนเวียดนามนิยมมาก เพราะคนแน่นตลอดเวลา รสชาติอาหารก็อร่อยมาก เป็นหม้อไฟปลาต้มเค็มเดือดปุดๆ ทานกับผักและน้ำจิ้มหลากหลายชนิด วันนั้น 1 เม.ย. เป็นวันเกิด Tam Bach อาจารย์สุจินต์เวียดนาม เธอขอเป็นเจ้าภาพ แต่พวกเราไม่ยอม ขอเลี้ยงเป็นของขวัญวันเกิด พอบอกราคาก็ตกใจ เพราะถูกมาก มีคนไปเกือบ 20 คน สั่งอาหารเต็มโต๊ะ ประมาณ 800,000 ด่อง (ไม่ถึง 1,500) เลยติดใจจะไปอีก ภายหลังจึงรู้ว่าTam Bach ออกไปครึ่งหนึ่งแล้ว อีกวันฮั่งพาไปภัตตาคาร Sarina อยู่ติดโรงแรม ตามที่เพื่อนที่ญาจางแนะนำว่าอร่อยมาก ขนาดคนที่อพยพไปอยู่ต่างประเทศยังต้องบินมาทาน อร่อยจริง ๆ ราคาก็ถูกมาก คนละไม่ถึง 100,000 ด่อง (150บาท)

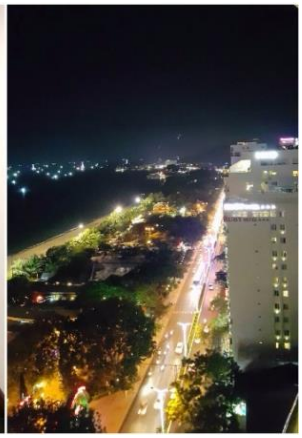

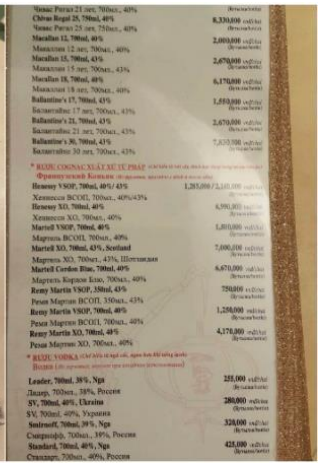

เมื่อคืนพิเศษหน่อยจนอยากเล่าให้ฟัง มร. ซาว วิศวกรชาวเวียดนามที่มาฟังธรรมและเลื่อมใสอย่างมากแนะนำให้ไปทานให้ได้ เธอจองไว้เรียบร้อยแล้ว ลงจากแท๊กซีมองหาร้านเล็กๆ แต่ฮั่งพาเข้าภัตตาคารใหญ่ที่สุดในถนนนั้น พนักงานต้อนรับพาไปห้องวีไอพี ขอเมนูมาดู เห็นเมนูขลิบทองฝังเพชรก็ตกใจ ยิ่งดูราคายิ่งตกใจใหญ่ แล้วก็มีแต่ภาษารัสเซียและเวียดนาม ดูออกแต่ตัวเลข แต่ละอย่างราคาเป็นล้าน จนถึงหลายล้าน แม้จะหน่วยเป็นด่องก็ตาม บอกฮั่งตรงๆว่า ไม่รู้ว่าเงินด่องของพวกเรารวมกันจะพอหรือไม่ เธอบอกว่าราคาพอๆกับที่อื่น ก็เลยตัดสินใจสั่งไข่เจียวกับผัดผักบุ้ง ส่วนอาหารทะเลแพ้ ทานไม่ได้เพราะแพง สักพักน้องคนสวยที่เสิรฟก็มาบอกว่า มร.ซาวสั่งไว้ให้แล้ว เลยได้ทานอาหารอร่อยมาก ถูกใจทุกคน ตอนคิดเงินยิ่งถูกใจใหญ่ เพราะตกคนละ 200,000 ด่อง สงสัยว่า มร.ซาว จะออกอีกครึ่งแน่นอน คราวนี้เลยบอกฮั่งให้พาท่านอาจารย์และคณะไปทานกลางวันที่นี่ด้วย เพราะทั้งอร่อยหรูหราดูดีและถูกมาก ชื่อภัตตาคาร แปลเป็นภาษาไทยว่า โคมแดง

www.dhammahome.com

ติดข้องในรสอาหารที่ดับไปนานแล้ว จนต้องพร่ำพรรณนาถึงอยู่นาน แต่สภาพธรรมที่เกิดแล้วเป็นจริงอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ขณะนั้นก็รู้ถึงความตระหนี่ในทรัพย์ที่อาจต้องเสียมากไป ทั้งๆที่ทุกคนก็สามารถจ่ายได้ มาคุยกันเองขำๆว่าพอเห็นราคา ต่างก็พยายามหาทางวิ่งออกจากร้าน แต่สงสารลูกสาวที่พามาเลยหาทางสั่งที่ราคาถูกที่สุด ทำไมเป็นอย่างนั้น มีทรัพย์ที่หามาได้โดยชอบธรรม แต่ไม่ใช้ เก็บไว้ให้คนอื่นใช้เมื่อตายแล้ว คิดถึงพระสูตรหนึ่งที่ท่านอาจารย์ยกขึ้นมาบรรยายในแนวทางวิปัสสนา จาก***ขุททกนิกาย เปตวัตถุ โภคสังหรเปตวัตถุ*** ขออนุญาตอัญเชิญอรรถกถามาเล่าให้ฟัง เพราะชอบมาก อ่านแล้วคิดถึงตัวเองเวลาตระหนี่และหวงแหนทรัพย์ซึ่งเป็นอกุศลทำให้เกิดในอบายได้เหมือนกัน

ได้ยินว่า เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ในพระเวฬุวันมหาวิหาร หญิง ๔ คนในกรุงราชคฤห์ทำการค้าขายด้วยเนยใส น้ำผึ้ง น้ำมันและข้าวเปลือกเป็นต้นด้วยเครื่องนับโกงเป็นต้น รวบรวมโภคะเลี้ยงชีพโดยไม่แยบคาย. เบื้องหน้าแต่ตายเพราะกายแตก หญิงเหล่านั้นไปบังเกิดเป็นนางเปรต อยู่ที่หลังคูนอกเมือง.

ในเวลากลางคืน นางเปรตเหล่านั้นถูกความทุกข์เข้าครอบงำ ร้องบ่นเพ้อด้วยเสียงขรมน่าสะพึงกลัว ด้วยคาถาว่า :-

พวกเรารวบรวมโภคทรัพย์ไว้โดยชอบธรรมบ้าง โดยไม่ชอบธรรมบ้าง แต่คนอื่นๆ พากันใช้สอยโภคทรัพย์เหล่านั้น แต่พวกเรากลับมีส่วนแห่งทุกข์.

มนุษย์ทั้งหลายฟังเสียงนั้นแล้วกลัวสะดุ้งตกใจ เมื่อราตรีสว่าง ตระเตรียมมหาทานเพื่อภิกษุสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประธาน นิมนต์พระศาสดาและภิกษุสงฆ์ อังคาสด้วยขาทนียะและโภชนียะอันประณีต เข้าไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เสวยพระกระยาหารเสร็จแล้ว นำพระหัตถ์ออกจากบาตรแล้ว จึงกราบทูลให้ทรงทราบถึงเรื่องนั้น. พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสว่า อุบาสกและอุบาสิกาทั้งหลาย เสียงนั้นไม่มีอันตรายอะไรๆ แก่ท่านทั้งหลาย ส่วนเปรตทั้ง ๔ ตนนั้นถูกความทุกข์ครอบงำ กล่าวถึงกรรมที่ตนทำชั่ว ร้องไห้เสียงร่ำไร พลางกล่าวคาถานี้ว่า:-

พวกเรารวบรวมโภคทรัพย์ไว้ โดยชอบธรรมบ้าง โดยไม่ชอบธรรมบ้าง คนอื่นๆ พากันใช้สอยโภคทรัพย์เหล่านั้น แต่พวกเรากลับเป็นผู้มีส่วนแห่งทุกข์.

ที่เล่ามาทั้งหมดก็เพราะยังไม่รู้สภาพธรรมตามความเป็นจริงนั่นเอง จึงเป็นเราตระหนี่หวงแหน ความจริงแล้วทั้งความตระหนี่หวงแหนหรือกิเลสอกุศลใดๆ ก็เป็นสภาพธรรมอย่างหนึ่งที่เกิดแล้วเพราะยังมีเหตุปัจจัย เกิดปรากฏแล้วก็ดับไป ไม่ใช่ใครไม่ใช่เรา ต้องฟังไปอีกนานกว่าจะเจาะเปลือกไข่ของอวิชชา ออกจากความมืดมิดมาเห็นแสงสว่างของพระธรรมที่ทรงแสดงไว้ดีแล้วได้

ขอนอบน้อมแด่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า

ยังพิสูจน์ธรรมที่ปรากฏไม่ได้

ท่านอาจารย์มักกล่าวเสมอๆว่า ไม่มีใครรู้ว่า ขณะต่อไปอะไรจะเกิดขึ้น ฟังเฉยๆ ไม่ค่อยซาบซึ้งเท่าไร เพราะส่วนใหญ่ก็รู้ว่า ต่อไปเป็นอะไร อยู่บ้านก็เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ลิ้มรส รู้สิ่งที่กระทบสัมผัสเหมือนเดิม คาดการณ์ได้ล่วงหน้าว่าต่อไปจะทำอะไร และส่วนใหญ่ก็เป็นอย่างนั้น

เมื่อวานเช้าและเย็นได้ไปลงไปเดินชายหาดแล้ว เพราะตื่นมาเขียนเรื่องตั้งแต่ตีสาม และไม่ได้ออกไปทานข้าวเย็นเป็นกลุ่ม แยกออกมาทานผลไม้ในห้อง จึงไม่ดึกเกินไปที่จะออกไปเดินออกกำลังกาย

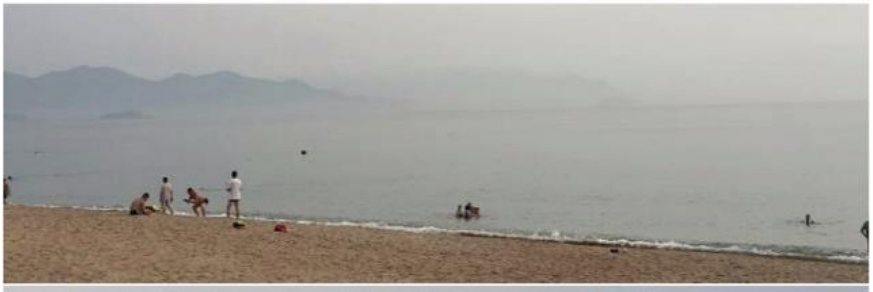

ลมทะเลพัดอ่อนๆ อากาศกำลังเย็นสบาย ผ่านกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต่างก็แสวงหาความเพลิดเพลินทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ด้วยการเดินบ้าง วิ่งบ้าง ว่ายน้ำบ้าง ดื่มกินเบียร์ตามภัตตาหารริมทะเลบ้าง ดูหนังกลางแปลงริมทะเลบ้าง ช่างน่ารื่นรมย์จริงๆ คึดถึงพระสูตรที่กล่าวว่า ความสนุกสนานเพลิดเพลินหายได้ง่ายสำหรับผู้ที่ทำบุญไว้แล้ว เพราะเป็นผลของกุศลที่ทำให้เห็นสิ่งที่น่าพอใจ ได้ยินเสียงที่น่าพอใจ ได้กลิ่น ลิ้มรส และรู้สิ่งที่กระทบสัมผัสสิ่งที่ใครๆก็ปรารถนา ซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นเพราะความอยาก แต่เกิดเพราะเหตุปัจจัย คือ บุญที่ทำไว้แล้ว

เมื่อได้ฟังธรรมจึงทราบว่า ความจริงทั้งเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ลิ้มรส รู้สิ่งที่กระทบสัมผัสสิ่งที่ดีๆนั้น ก็เกิดเพียงชั่วขณะเดียว แล้วก็ดับไปทันที สั้นแสนสั้น เพียงเกิดขึ้นเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ลิ้มรส รู้สิ่งที่กระทบสัมผัส ยังไม่ทันรู้ว่าเป็นอะไรด้วยซ้ำ ก็ติดข้องด้วยความไม่รู้ว่าเป็นเราเห็น เป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดสะสมไว้ในจิตเหมือนฝุ่นที่หนาขึ้นเรื่อย ๆ จนยากที่จะขัด

ออก แม้ได้ยินได้ฟังพระธรรมมาอย่างนี้ ก็ยังไม่เข้าใจมั่นคงพอที่จะพิสูจน์พระธรรมที่เกิดปรากฏเพราะเหตุปัจจัยได้

เดินเล่นไม่นานก็รีบกลับห้องมานอน เพราะอ่อนล้าหลังจากที่ผู้ใจบุญ คือ คุณนวลวรรณ มานวดคลายกล้ามเนื้อให้ แล้วก็หลับสนิทถึงหกโมงเช้า วันนี้จึงไม่ได้ส่งเรื่องแต่เช้า เพราะเพิ่งนั่งเขียนตอนหกโมงกว่านี้เอง คิดถึงกุสีตวัตถุสูตรที่พูดถึงคนขี้เกียจคิดแต่จะนอน จึงตั้งชื่อกันเองว่า กุสีโต แปลว่าคนขี้เกียจผู้ชาย และกุสีณี คนขี้เกียจผู้หญิง (ถ้าผิด ผู้รู้ภาษาบาลีช่วยแก้ไขด้วย)

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

ตื่นขึ้นมาจึงรีบไปเดินเล่นที่ชายหาดอีก แล้วรีบขึ้นมาทานข้าวเช้า กำลังทานข้าวเช้าไฟก็ดับ ได้ข่าวว่าดับทั้งเมือง คราวนี้ไม่รู้จริงๆว่า ขณะต่อไปอะไรจะเกิดขึ้น คือต้องเดินขึ้นบันไดไปชั้นที่ 13 เพราะลิฟท์ไม่ทำงาน เหนื่อยจนขาสั่นและหอบ คราวนี้ได้ออกกำลังมากเกินไป เดินทั้งเช้าเย็น แถมถูกบังคับให้ขึ้นบันไดด้วย ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาจริงๆ เมื่อขึ้นลงด้วยขาเรียบร้อยแล้ว ลิฟท์ก็ทำงานได้ ท่านอาจารย์จึงไม่ต้องเดินขึ้นลงบันได เห็นความต่างกันของของผลของกุศลและอกุศลไหมคะ

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

การสนทนาธรรมภาคเช้าวันนี้ก็ติดขัด แม้จะมีไฟสำรองของโรงแรมสำหรับแสงสว่างและเครื่องเสียงก็จริง แต่ก็ติดๆดับๆ ถึงอย่างนั้นสหายธรรมเวียดนามก็ไม่ถอย ยังคงปักหลักฟังและถามมากมายเหมือนเดิม

แม้หลายคนต้องกลับไปทำงานที่ภูมิลำเนา ก่อนกลับพากันมากราบลาท่านอาจารย์ พร้อมกล่าวขอบคุณที่ทำให้ได้ยินได้ฟังคำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ไม่เคยได้ยินได้ฟังมาก่อน หลายคนซาบซึ้งจนน้ำตาคลอ จนเราที่เป็นแค่ผู้ติดตามก็อดซาบซึ้งไปด้วยไม่ได้ ดีใจแทนท่านเหล่านั้นที่ฟังแล้วเข้าใจ

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

ท่านอาจารย์บอกเขาซ้ำ ๆ ว่า ท่านปีติทุกครั้งที่ได้ทราบว่ามีผู้เข้าใจธรรม สหายธรรมเวียดนามมอบของที่ระลึกให้ท่านอาจารย์เป็นยาบำรุงบ้าง สมุนไพรบ้าง แล้วอวยพรขอให้มีสุขภาพแข็งแรง มีอายุยืนยาวเพื่อเผยแพร่คำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เป็นความจริงที่ควรรู้ยิ่งต่อไปอีกนานเท่านาน

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

ขอนอบน้อมแด่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า

กราบเท้าท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่อุทิศตนทั้งชีวิตเพื่อศึกษาและเผยแพร่ความจริงอันประเสริฐนี้แด่ผู้สนใจทั่วโลก ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตาม

ความน่าอัศจรรย์ของพระธรรมวินัย

สนทนาธรรมทั้งเช้าบ่ายที่โรงแรม The Light ตั้งแต่วันที่ 2 เม.ย.ถึง 8 เม.ย. มีสหายธรรมมาร่วมสนทนาและถามปัญหามากเหมือนเดิม แม้บางคนต้องกลับไปทำงานที่ภูมิลำเนาที่อยู่ห่างไกลออกไปก็ตาม แต่ก็มีคนมาใหม่มาฟังเพิ่มอีก บางคนได้ฟังถ่ายทอดสดแล้วสนใจ เดินทางไกลมาฟังด้วยตัวเอง และมีฝรั่งแบกเป้ 2 คนทราบจากแม่ชีที่พบและสนทนากันที่ชายหาดก็ขอมาฟังอย่างสนใจถึง 2 วัน วันจะกลับแบกเครื่องดนตรีและสัมภาระมาฟังด้วย คงมาเล่นดนตรีที่ญาจาง เพราะเห็นโอเปร่าเฮ้าส์สวยงามใหญ่โตริมทะเล เปิดแสดงดนตรีตอนกลางคืน

www.dhammahome.com

มีชายหนุ่มคนหนึ่งจากไซ่ง่อน มาแนะนำตัวกับท่านอาจารย์ว่า เพิ่งเริ่มฟังได้ 2 เดือน และถามปัญหาหลายอย่างซึ่งแสดงว่าเขาได้ศึกษาอภิธรรมมาแล้ว ท่านอาจารย์บอกว่า แม้เขาจะฟังไม่นานแต่ก็เข้าใจดี มีคำถามที่เขาถามในที่ประชุมว่า วิทยากรอื่นๆตอบคำถามเป็นคำจำกัดความ ความหมายของคำ แต่ท่านอาจารย์นำมาสู่การรู้ลักษณะของสภาพธรรมที่กำลังปรากฏขณะนี้ตามความเป็นจริงเสมอ ซึ่งเมื่อเริ่มสนทนาวันแรกท่านอาจารย์ก็กล่าวนำแล้วว่า ธรรมลึกซึ้งเพราะกำลังปรากฏอยู่เดี๋ยวนี้ แต่ไม่มีใครรู้ ถ้าพระพุทธเจ้าไม่ตรัสรู้และทรงแสดงจะไม่มีใครรู้ความจริงเลยว่า มีแต่ความจริงหรือธรรมที่เกิดเพียงชั่วขณะแล้วดับไป ไม่กลับมาอีก จึงไม่ใช่ตัวตน สัตว์ บุคคล

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

เป็นธรรมดาที่ใครเข้าใจธรรมระดับใดก็พูดอย่างนั้น เมื่อเข้าใจเพียงความหมายของคำก็พูดเท่านั้น ซึ่งไม่ผิดอะไร ผู้ฟังก็ต้องเริ่มเข้าใจตั้งแต่ความหมายของคำก่อน แล้วจึงค่อยๆเข้าใจลึกขึ้นๆ เหมือนไปเที่ยวทะเล ก็ต้องเดินเหยียบชายหาดก่อน แล้วจึงค่อยๆเดินลึกลงไป เพราะพระธรรมนั้นท่านเปรียบเหมือนมหาสมุทรที่ค่อยๆลาดลงไม่ชันดิ่งลงทันทีเหมือนเหว

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

ดังข้อความที่ท่านกล่าวไว้***พระสุตตันตปิฎก อังคุตรนิกาย อัฏฐกนิบาต ปหาราทสูตร*** เรื่องที่ท่านปหาราทะพูดถึงความน่าอัศจรรย์ของมหาสมุทรที่เป็นที่อภิรมย์ของพวกอสูร 8 ประการ และทูลถามพระผู้มีพระผู้มีพระภาคว่า พระธรรมวินัยน่าอัศจรรย์ที่ทำภิกษุอภิรมย์อยู่อย่างไร ข้อความตอนหนึ่งมีว่า

พระสุตตันตปิฎก อังคุตรนิกาย สัตตก-อัฏฐก-นวกนิบาต เล่ม ๔ - หน้าที่ 402
ข้อความบางตอนจาก ปหาราทสูตร

ปหาราทอสูรทูลว่า. ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ในธรรมวินัยนี้ มีธรรมที่น่าอัศจรรย์อันไม่เคยมีมาสักเท่าไร ที่ภิกษุทั้งหลายเห็นแล้ว จึงอภิรมย์อยู่

พระพุทธเจ้าตรัสว่า. มี ๘ ประการ ปหาราทะ ๘ ประการเป็นไฉน

ดูกร ปหาราทะ มหาสมุทรลาด ลุ่ม ลึกลงไปโดยลำดับ ไม่โกรกชันเหมือนเหว ฉันใด ในธรรมวินัยนี้ก็ฉันนั้นเหมือนกัน มีการศึกษาไปตามลำดับ มีการกระทำไปตามลำดับ มีการปฏิบัติไปตามลำดับ มิใช่ว่าจะมีการบรรลุอรหัตผลโดยตรง

ดูกร ปหาราทะ ข้อที่ในธรรมวินัยนี้มีการศึกษาไปตามลำดับ มีการกระทำไปตามลำดับ มีการปฏิบัติไปตามลำดับ มิใช่ว่าจะมีการบรรลุอรหัตผลโดยตรง นี้เป็นธรรมที่น่าอัศจรรย์อันไม่เคยมีมาประการที่ ๑ ในธรรมวินัยนี้ที่ภิกษุทั้งหลายเห็นแล้วๆ จึงอภิรมย์อยู่ ฯ

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

ซึ่งได้ยินหลายท่านไม่เข้าใจคิดว่า ต้องพูดถึงลักษณะของสภาพธรรมเท่านั้นจึงจะเชื่อว่าเข้าใจธรรม ลืมไปว่าต้องศึกษาตามลำดับตั้งแต่เรื่องราว ความหมายของแต่ละคำโดยละเอียด ไม่เผิน ให้เข้าใจจริงๆจนถึงเข้าใจว่า เป็นธรรม เป็นอนัตตาอย่างไร เพื่อละคลายความไม่รู้จึงจะเป็นการศึกษาที่ถูกต้อง ยกเว้นบางท่านที่สะสมบารมีมาพร้อมที่เพียงฟังครั้งเดียวก็สามารถรู้แจ้งอริยสัจธรรมได้ ซึ่งท่านก็เริ่มต้นศึกษาหลายแสนกัปมาแล้ว

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

ถ้าการศึกษานั้นไม่ใช่เพื่อการละคลายความไม่รู้ ความติดข้องในตัวตน ยังคิดว่ารู้มากกว่าคนอื่น คนอื่นรู้แต่เรื่องราว ไม่รู้สภาพธรรมเหมือนเรา นั่นหลงทางแล้ว เพราะแม้แต่สภาพอกุศลธรรมหยาบๆที่ทำให้หนัก ไม่เบาสบายก็ยังไม่รู้ลักษณะที่กำลังปรากฏ ยังไม่รู้ว่าเป็นธรรมอย่างหนึ่งที่เกิดเพราะยังมีเหตุปัจจัย คือ ความไม่รู้อยู่นั่นเอง ไม่ใช่การรู้ลักษณะของสภาพธรรมที่กำลังปรากฏตามความเป็นจริงซึ่งจะเกิดได้เมื่อฟังธรรมเข้าใจมั่นคงพอ

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

ธรรมรสชนะรสทั้งปวง

วันที่ 8 เม.ย. 59 สนทนาธรรมวันสุดท้ายที่ญาจาง ปิดการสนทนาธรรมอย่างเป็นทางการในภาคเช้าตอน 11 โมง มีตัวแทนกล่าวขอบคุณที่ท่านอาจารย์ ซาราห์ โจนาธาน และ Tam Bach ที่ทำให้เข้าใจคำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งไม่เคยได้ยินได้ฟังมาก่อน หลายคนฟังแล้วเกิดปีติ รวมทั้งคนแปล คือ Tiny Tam ที่แปลเสียงเครือเหมือนจะร้องไห้ Tam Bach ที่ได้สมญาว่า อาจารย์สุจินต์เวียดนามกล่าวขอบคุณชาวญาจาง โดยเฉพาะ Ms. Nga เจ้าของโรงแรมและผู้จัดการที่เอื้อเฟื้อที่พักบางส่วนให้แม่ชีพร้อมลดราคาอาหารเช้าและกลางวันที่ Mr. Son เป็นเจ้าภาพตลอดรายการ รวมทั้งสามีคุณหง่าที่ช่วยเคลียร์ตำรวจที่มาคอยตรวจสอบการประชุมทางศาสนาเหมือนทุกครั้ง

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

ตอนแรกคิดว่าเมืองนี้ไม่เข้มงวด เพราะไม่เห็นตำรวจเลย ก็คงเหมือนกันเกือบทุกแห่งในโลกที่ออกกฎหมาย มีผู้รักษากฎหมาย ถ้าไม่อยากวุ่นวายก็ต้องมีการเคลียร์ แม้จะไม่ได้ทำผิดกฎหมายก็ตาม และเช่นเดิมทีมงานเวียดนามมอบของที่ระลึกแก่คนไทยทุกคนที่ติดตามท่านอาจารย์ แม้จะบอกล่วงหน้าว่าไม่ต้องจัดหาอะไร แค่ความปีติที่ได้ทราบว่ามีผู้เข้าใจธรรมและสนใจต่อเนื่องก็เพียงพอแล้ว เพราะเดินทางไปท่องเที่ยวที่ต่างๆไม่เคยเกิดปีติตื้นตันที่ได้เห็นคนอื่นปีติอย่างนี้เลย แต่ถ้าอยากจะมอบของที่ระลึกก็ขอให้มีขนาดเล็กและน้ำหนักเบาเพราะต้องบินข้ามประเทศ แม้อย่างนั้นก็ยังได้คนละถุงใหญ่

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

เมื่อขึ้นไปช่วยท่านอาจารย์รับของที่ระลึกบนเวที ได้มีโอกาสเห็นและได้ยินสหายธรรมเวียดนามที่มากราบท่านอาจารย์ และขอถ่ายภาพเป็นที่ระลึกมากมาย หลายท่านเกิดปีติตื้นตันจนกลั้นน้ำตาไม่อยู่กล่าวขอบคุณคล้ายๆกันว่า ดีเหลือเกินที่โอกาสได้ฟังความจริงซึ่งเป็นคำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ไม่เคยฟังมาก่อน ท่านอาจารย์เป็น real master และทุกคนก็ปรารถนาให้ท่านมีสุขภาพแข็งแรง มีอายุยืนยาวเพื่อเผยแพร่พระธรรมรัตนะนี้ต่อไปนานๆ

ความสุขจนปีติที่เกิดจากการมีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง ได้ลิ้มธรรมรสที่ชนะรสทั้งปวงเพียงเล็กน้อย แต่ก็สุขอย่างไม่เคยสุขอย่างนี้มาก่อน ทำให้นึกถึงท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี ขณะที่ท่านยังเป็นสุทัตตะ เดินทางไปกรุงราชคฤห์เพื่อทำกิจบางอย่าง เมื่อท่านได้ยินคำว่า "พุทโธ" จากราชคฤหเศรษฐีเท่านั้นเกิดปีติซาบซ่าน ขนลุกชูชัน นอนไม่หลับ คิดถึงแต่คำว่า "พุทโธ" จนต้องเดินออกจากเรือนของท่านเศรษฐีกลางดึก และได้ฟังธรรมจากพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า บรรลุเป็นพระโสดาบัน ความสุขปีติของท่านจะมากขนาดไหน

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com
Nha Trang, Vietnam, April 2016

แต่ก็ทรงแสดงไว้ว่า ปีติเป็นความรู้สึก เป็นสภาพธรรมอย่างหนึ่งที่เกิดเพราะเหตุปัจจัย เกิดเพียงขณะสั้นๆ เกิดแล้วก็ดับไปแล้ว ไม่กลับมาอีก เหลือแต่ความติดข้องที่อยู่ในความคิดนึกเท่านั้น ยังไม่เข้าใจขณะที่ปีติกำลังเกิดจริงๆ ส่องให้เห็นว่า ปัญญาที่เข้าใจความจริงนั้นยังน้อยนิดเหมือนจะงอยปากยุงที่จุ่มลงในมหาสมุทร ต้องสะสมไปอีกนาน ถ้ามีศรัทธามั่นคงเหมือนบุคคลในครั้งพระทีปังกรสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ทรงพยากรณ์สุเมธดาบสว่า จะตรัสรู้เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าในอีก 4 อสงไขยแสนกัปข้างหน้า บุคคลเหล่านั้นต่างพากันรื่นเริงยินดีว่า แม้ไม่ได้บรรลุธรรมในสมัยของพระพุทธเจ้าพระองค์นี้ ก็จะบรรลุในสมัยพระพุทธเจ้าพระองค์ต่อไป โดยไม่ท้อถอยว่า

อีกนานแสนนาน ถ้ามั่นใจว่า ทางนี้เป็นทางเดียว เป็นทางละคลายความไม่รู้ ความเป็นตัวตนทีละเล็กทีละน้อย ก็ต้องมั่นคงในการเดินอยู่แล้ว ถ้าไปทางลัด ก็ยิ่งนานขึ้นไปอีก เพราะไม่มีทางลัด มีแต่ทางเสียเวลา

ตอนบ่ายมีการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการกับพระภิกษุที่เปิดตำราถามเรื่องปัจจัย แต่ก็ยังมีผู้ยังไม่เดินทางกลับมาร่วมฟังเหมือนเดิม เหนียวแน่นจริงๆ เราเสียอีกพอได้ยินศัพท์บาลียากๆในปัจจัย ก็ยอมแพ้ไม่ได้บันทึกไว้เป็นตัวหนังสือ แม้ท่านอาจารย์จะนำเข้าสู่สภาพธรรมที่กำลังปรากฏเดี๋ยวนี้ก็ตาม เสียโอกาสเข้าใจไปอีก เพราะความเหนื่อยล้า แต่ก็เกิดแล้ว เปลี่ยนแปลงไม่ได้

เมื่อจบการสนทนาธรรมจริงๆที่ญาจางในภาคบ่าย มีนักร้องโอเปร่าที่มีชื่อเสียงมากราบท่านอาจารย์ พร้อมกับแจ้งว่าจะแต่งเพลงธรรมเป็นภาษาอังกฤษและเวียดนามร้องให้มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา พร้อมกับร้องเพลง Toselli Seranade ให้ฟัง เสียงของเธอเพราะมาก แต่ก็ไม่ทำให้เกิดปีติเหมือนฟังธรรมเข้าใจ

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

ได้บันทึกการสนทนาธรรมไว้ทุกวันเพื่อให้สหายธรรมที่นั่งใกล้ได้อ่าน แต่พอถ่ายทอดสด หลายท่านได้ฟังแล้ว และบางท่านได้ถ่ายทอดลงในกระดานสนทนาด้วย อย่างน้องเบน บุญยวีร์ รัชนี ได้เล่าการสนทนาธรรมบางตอนแล้ว เลยคิดว่าควรจะกลับไปอ่านทบทวน แก้ไขเพื่อความถูกต้องก่อนนำมาเล่าสู่กันฟังจะดีกว่า

ยังไม่กลับค่ะ ยังต้องเล่าการไปสนทนาภาคภาษาอังกฤษที่ซกเล็ก White Sand Beach ต่อค่ะ กำลังจะออกเดินทางในอีก 3 ชั่วโมง ใช้เวลาเดินทางชั่วโมงครึ่ง

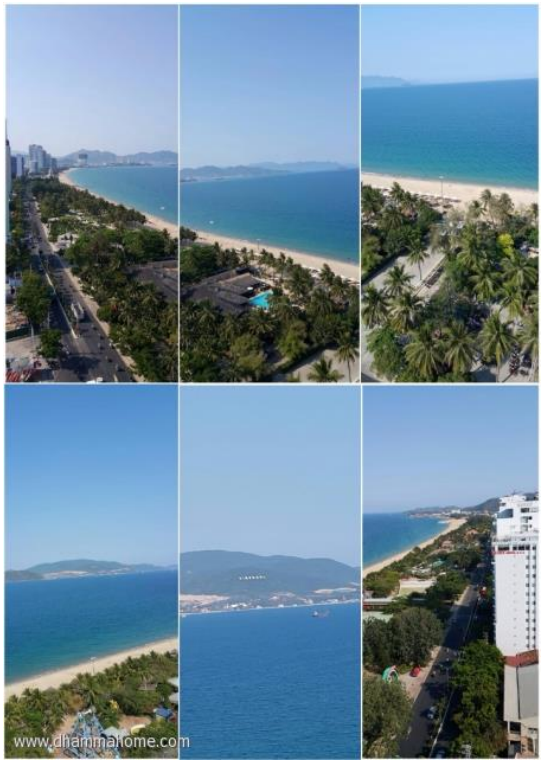

ลาก่อนห้องพัก 1307 The Light Hotel ที่แสนสบายที่พักถึง 7 คืนจนคุ้นเคยเหมือนบ้าน

ไม่เป็นปกติที่ Doc Let

เดินทางมาพักผ่อนและสนทนาธรรมภาคภาษาอังกฤษต่ออีก 2 วัน ที่ ซกเล็ท รีสอร์ท ขนาดใหญ่ริมทะเลที่มีหาดทรายขาวยาวเหยียด ทรายที่นี่ละเอียดเหมือนแป้งฝุ่นสีครีม นุ่มเท้าเวลาสัมผัส ละมุนตาเมื่อมอง ทะเลสีเขียวครามสะท้อนแสงอาทิตย์เห็นฟองคลื่นสีขาวม้วนตัวสัมผัสหาดทรายขาว เป็นสิ่งที่ปรากฏทางตาที่สวยงามเหลือเกิน เห็นแล้วติดข้องอย่างมากอยากจะเห็นอย่างนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่ก็เห็นว่าสวยงามอย่างนั้นเพียงขณะแรกที่ปรากฏเท่านั้น เมื่อชินตาแล้วก็ไม่ติดข้องมากเหมือนเดิม อยากเห็นอย่างอื่นอีก ความติดข้องย้ายที่ไปเรื่อยๆ ใกล้เวลาอาหารกลางวันก็อยากรับประทานอาหารมากกว่าอยากเห็น ลิงตัวนี้โหนตัวจากกิ่งนี้ไปกิ่งโน้นไม่ได้หยุดนิ่งเลย

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

หลังพักผ่อนถึงบ่ายสามโมง ก็เริ่มสนทนาธรรมที่สนามหญ้าใต้ต้นมะพร้าว ริมสระน้ำ มีคนใหม่ติดตามมาฟังหลายคน รวมทั้งฝรั่งที่เราเข้าใจว่าเป็นนักดนตรีด้วย จากแหล่งข่าวที่ไม่น่าเชื่อถือเล่าว่า เขาพบแม่ชีที่ชายหาดชวนกันมาฟัง แต่คุณ Tam Bach ที่น่าเชื่อถือที่สุดบอกว่า ฝรั่งคู่นี้ (สามีภรรยา ที่เราเข้าใจว่าเป็นผู้ชายทั้งคู่ เพราะผู้หญิงตัดผมแบบผู้ชาย ตัวสูงใหญ่กว่าผู้ชาย และมีรอยสักที่แขน) นับถือพุทธเดินทางแสวงหาสำนักปฏิบัติที่ถูกใจไปทั่ว จนถึงที่ Dalat พบแม่ชีที่สำนักปฏิบัติชวนให้มาสนทนาธรรมที่ญาจาง จึงมาร่วมในสองวันสุดท้าย และมาดักรอที่ซกเล็ทเพื่อสนทนาธรรมต่อ และมีคนเวียดนามจากไซ่ง่อนที่เคยร่วมสนทนาเมื่อต้นปี ก็พาครอบครัวมาสมทบด้วย รวมถึงหลานสาวคนสวยของ Tam Bach ที่แต่งงานกับคนเยอรมัน นับถือพุทธแบบธิเบต ซึ่งเธอพบว่ายากจะนำมาใช้เป็นปกติในชีวิตประจำวัน พุทธแบบธิเบตต้องการที่เงียบ ๆ ไม่พบปะผู้คน ไม่ทำอะไร นอกจากนั่งสมาธิ ซึ่งคงเหมาะสำหรับนักบวชที่สละชีวิตของผู้ครองเรือนแล้ว ไม่ใช่ชีวิตตามปกติของคฤหัสถ์

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่ไปทำสมาธิที่สำนักปฏิบัติ อย่างผู้ฟังที่มาจากไซ่ง่อน ก็เพิ่งกลับจากสำนักปฏิบัติที่ไปมา 10 วัน มร.ซาว วิศวกร คนญาจางที่ขับรถพาท่านอาจารย์มาซกเล็ท ก็นั่งสมาธิตอนเช้าครึ่งชั่วโมงทุกวัน มิสเฮียน หลานคุณตั้มบัค ก็นั่งสมาธิ ทุกคนยังคิดว่านั่งดีกว่าไม่นั่ง เพราะมีความสุขและทำให้เข้าใจคำสอนง่ายขึ้น ท่านอาจารย์ถามว่านั่งเพราะอะไร เพราะความต้องการใช่ไหม เพราะความเป็นตัวตนใช่ไหม เพราะความไม่รู้ใช่ไหม ถ้าใช่ แต่ละครั้งที่นั่งก็สะสมความไม่รู้ ความติดข้อง และความเห็นผิดมากขึ้น จนในที่สุดทำให้เข้าใจคำสอนผิด เป็นโทษอย่างยิ่งเพราะทำให้คำสอนที่ถูกต้องอันตรธานจากความเข้าใจของตัวเอง หลงอยู่ในวัฏฏะอีกนานแสนนาน หาทางออกไม่ได้

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

ที่ซกเล็ทมีทิวทัศน์สวยงาม ทั้งทะเลงาม เทือกเขาสลับซับซ้อน บรรยากาศที่รีสอร์ทก็ร่มรื่นสวยงามด้วยสนามหญ้าเขียวขจี ได้ลงทะเลว่ายน้ำแต่เช้า ทะเลใสสะอาด สนุกเพลิดเพลินจนไม่อยากขึ้น ตอนสนทนาธรรมภาคบ่ายเมื่อวานก็กระสับกระส่าย ไม่เป็นสุข อยากให้จบไวๆ เพราะอยากลงทะเล แต่มีผู้สนใจถามปัญหามาก จนค่ำ ลงทะเลไม่ได้แล้วเพราะหนาว ไม่อยากเป็นคนแบบนี้เลย พยายามเป็นคนที่เห็นประโยชน์ของการฟังธรรมให้เข้าใจ แต่ไม่ได้เป็นอย่างนั้นตลอดเวลา ทราบจากท่านอาจารย์ว่าพยายามทำก็ไม่เป็นปกติแล้ว เพราะทุกอย่างเกิดขึ้นเป็นอย่างนั้นแล้วจึงรู้ว่าเป็นอย่างนั้น เป็นปกติ คือ รู้ลักษณะของสภาพธรรมที่กำลังปรากฏตามความเป็นจริงในขณะนั้น แม้พยายามก็เกิดแล้ว เป็นธรรมะ ไม่ใช่ตัวตน สัตว์ บุคคลที่พยายาม แต่พยายามมีเหตุจากการเข้าใจผิด คิดว่าทำได้ ลืมไปว่า ธรรมทุกอย่างเป็นอนัตตา

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

เมื่อโกรธจนแสดงความโกรธออกมาทางกาย ทางวาจา เป็นกิริยาที่ไม่งาม คิดว่าต่อไปจะพยายามไม่โกรธอย่างนี้อีก ไม่เข้าใจว่า เพราะโกรธเกิดแล้วจึงมีอาการอย่างนั้น ไม่รู้ลักษณะของโกรธที่กำลังปรากฏตามปกติตามความเป็นจริง ยังไม่เป็นปกติตามที่ทรงแสดง มาเวียดนามคราวนี้ทำให้รู้ว่า ยังไม่เข้าใจคำว่า "เป็นปกติตามความเป็นจริง"

ขอนอบน้อมต่อพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า

มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง

ในที่สุดขณะที่แสนสั้น เกิดขึ้นทีละขณะก็ผ่านไปแล้วถึง 11 วัน สภาพธรรมที่ปรากฏที่ญาจางและซกเล็ทหมดไปดับไป ไม่กลับมาอีกเลยในสังสารวัฏ เหลือไว้แต่ความทรงจำที่จะค่อยๆลบเลือนหายไปเช่นเดียวกัน จนสุดท้ายเมื่อสิ้นสุดความเป็นบุคคลนี้ความทรงจำนี้ก็ดับหมดไป ทิ้งไว้แต่กุศลและอกุศลที่สะสมอยู่ในจิตเช่นเดียวกับชวนจิตขณะอื่นๆ ที่เป็นปัจจัยให้เกิดเป็นบุคคลใหม่ต่อไปเรื่อยๆไม่สิ้นสุด จนกว่าจะประจักษ์แจ้งความจริงของสรรพสิ่งตามที่ทรงแสดงไว้

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

สนทนาธรรมวันสุดท้ายที่ญาจางทั้งเช้าและบ่ายก็ยังเข้มข้นเหมือนเดิม ส่วนใหญ่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังใหม่ถามปัญหาเกี่ยวกับการทำสมาธิที่สำนักปฏิบัติที่แต่ละคนมีประสบการณ์ ท่านอาจารย์บอกว่า การทำตามอาจารย์บอกไม่ใช่คำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ในพระไตรปิฎกเมื่อมีผู้ไปเฝ้าทูลถามปัญหา หรือทรงแสดงธรรมก็ไม่ได้ตรัสบอกให้ใครทำอะไร มีแต่ทรงแสดงธรรมเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังปรากฏเดี๋ยวนี้ ทรงตรัสถามว่า เห็นเที่ยงไหม ... ซึ่งพระภิกษุเหล่านั้นท่านสะสมความเข้าใจความจริงของสิ่งที่ปรากฏขณะนั้น พิจารณาตาม ประจักษ์แจ้งว่า เห็นไม่เที่ยง ...ทรงถามต่อว่า สิ่งที่ไม่เที่ยงเป็นสุขหรือเป็นทุกข์ เมื่อพระภิกษุตอบว่า เป็นทุกข์ ทรงถามต่อไปว่า สิ่งที่เป็นทุกข์มีความแปรปรวนเป็นธรรมดา ควรละหรือที่จะยึดถือว่า เป็นของของเรา เป็นเรา เป็นตัวตนของเรา เมื่อตอบว่า ไม่ควร พระเจ้าข้า ทรงแสดงต่อว่า รูปอย่างใดอย่างหนึ่ง เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณอย่างใดอย่างหนึ่งไม่เที่ยง เป็นทุกข์ จึงเป็นอนัตตา ควรรู้ตามความเป็นจริงอย่างนี้ ซึ่งมีรายละเอียดในอนัตตลักขณสูตรที่ทรงแสดงครั้งแรกแก่ปัญจวัคคีย์ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวันหลังทรงแสดงธัมมจักกัปปวตนสูตรได้ 5 วัน และพระปัญจวัคคีย์ทั้งหมดบรรลุเป็นพระอรหันต์ ซึ่งท่านอาจารย์นำพระสูตรนี้มาอธิบายโดยละเอียดในภาษาของตน (คือ ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ) ทุกครั้งที่บรรยายธรรม ซึ่งสำหรับพวกเราที่สะสมความไม่รู้และความติดข้องมาแสนนาน แม้กำลังเห็นก็ยังไม่รู้จักเห็นตามความเป็นจริงว่า เห็นเป็นธรรมอย่างไร เห็นเป็นเห็นไม่ใช่เราเห็นอย่างไร จึงต้องเริ่มอธิบายตั้งแต่เห็นซ้ำแล้วซ้ำอีกจนกว่าจะเข้าใจเห็นตามความเป็นจริง

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

มีผู้ฟังหญิงท่านหนึ่งมากับสามีเล่าว่าไปสำนักปฏิบัติมาหลายปี สงสัยตลอดเวลาว่า เข้าใจความจริงอะไรบ้าง คอยถามตัวเองและคนอื่นๆเสมอ เมื่อได้มาฟังแค่ครึ่งวันเช้าก็เข้าใจแล้วว่า ความจริงต้องเป็นสิ่งที่กำลังปรากฏในขณะนี้ และคิดว่าจะไม่ไปสำนักปฏิบัติอีกแล้ว และคนใหม่อีกหลายคนก็พนักหน้าเห็นด้วย แต่ก็ยังมีคนที่สะสมความเห็นผิดมาหนาแน่นจนยากจะเปลี่ยนแปลงแม้จะฟังมาก่อนใคร ๆ เธอบอกว่าสำนักปฏิบัติที่ไปก็เหมือนกับมาสนทนาธรรมกับท่านอาจารย์ที่นี่ คือ พระอาจารย์ก็แสดงธรรมอย่างนี้ พอท่านอาจารย์พูดว่า ถ้าไม่ได้แสดงความจริงของสิ่งกำลังปรากฏในขณะนี้ตามความเป็นจริง ก็ไม่ใช่คำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า เธอย้อนกลับมาว่า นั่นเป็นข้อสรุปของท่านอาจารย์ และกับวิทยากรอื่นๆก็เช่นเดียวกัน เธอเลือกเวลาสอบถามตอนจะจบรายการ คำถามหลายข้อแสดงว่ายังไม่เข้าใจอะไรเลย เธอบอกว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ขั้นแรกต้องรู้สิ่งที่กำลังปรากฏเดี๋ยวนี้ แล้วขั้นต่อไปเมื่อเป็นพระโสดาบันแล้วต้องรู้อะไร หรือต้องทำอะไร เธอคิดว่าเมื่อยังมีกิเลสมากก็จำเป็นต้องไปสำนักปฏิบัติ อย่างนี้เป็นต้น

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

น่าเห็นใจความไม่รู้และความเห็นผิดที่ทำกิจให้แสดงกิริยาอาการไม่น่าเลื่อมใสได้อย่างนี้ เสียดายความรู้ภาษาอังกฤษที่สามารถเป็นล่ามแปลคำถามภาษาเวียดนามเป็นอังกฤษในการสนทนาธรรมเกือบทุกครั้งตั้งแต่ท่านอาจารย์ได้รับเชิญมาเวียดนามครั้งแรกที่ฮานอย เมื่อปี 2555 เพราะพูดออกมาจึงทำรู้ว่า ไม่เข้าใจอะไรเลย

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

และก็จบการสนทนาธรรมเมื่อใกล้ค่ำ ช่วยกันเก็บอุปกรณ์การถ่ายทอดสด อนุโมทนาน้องยุพินและน้องมารศรี รวมทั้งน้องไม ลูกสาวเวียดนามที่ช่วยกันถ่ายทอดสดจนสำเร็จบริบูรณ์ถึงวันสุดท้าย และทุกท่านที่ร่วมเดินทางต่างทำหน้าที่ของตนตามความสามารถและกุศลศรัทธา รวมทั้งน้องวันชัย ภู่งาม บุคคลสำคัญที่นำภาพที่ รศ. สงบ เชื้อทองส่งมาประกอบรายงานสดทำให้สมบูรณ์สวยงามทุกครั้ง

จบภารกิจในการเผยแพร่พระธรรมในเวียดนามของท่านอาจารย์อีกครั้ง และชมรมบ้านธัมมะเวียดนามได้เรียนเชิญอีก 2 ครั้งถัดไป คือ 21 ต.ค. 59 - 1 พ.ย. 59 ที่ฮานอยและซาปา และ 31 ม.ค. 60 - 14 ก.พ. 60 ที่ไซ่ง่อน ฮอยอัน และดานัง ท่านอาจารย์บอกว่าน่ามาเวียดนามเพราะมีคนสนใจอย่างจริงจังและต่อเนื่องมาก กราบเท้าอนุโมทนาท่านอาจารย์ที่ไม่ท้อถอยในการเผยแพร่ความจริงที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้และทรงแสดงไว้ดีแล้วให้แผ่ไพศาลต่อไป

พุทธัง สรณัง คัจฉามิ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง
ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง
สังฆัง สรณัง คัจฉามิ ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง